



Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat noch de Belastingdienst Oost-Brabant (Belastingdienst) noch het Ministerie van Financiën (ministerie) inhoudelijk ingaat op de op 4 mei 2009 ingediende klacht over de gang van zaken gedurende de mediationprocedure bij de Belastingdienst.

BEoordeling

Algemeen

I Bevindingen

1. Verzoeker en de Belastingdienst zijn al sinds meerdere jaren verwickeld in een discussie over de aanslagregeling inkomstenbelasting 2004, 2005 en 2006. Over de afhandeling daarvan werden ook diverse klachten en claims tot schadevergoeding ingediend.

Omdat verzoeker zijn aangiften inkomstenbelasting 2004 en 2005 niet op tijd indiende heeft de Belastingdienst deze aanslagen ambtshalve vastgesteld. Enige tijd later legde de Belastingdienst een voorlopige aanslag inkomstenbelasting 2006 op.

De aanslagen inkomstenbelasting 2004 en 2005 zijn aangepast naar aanleiding van de door verzoeker alsnog ingediende aangiften. Voor de afhandeling van de definitieve aangifte 2006 is een mediationprocedure gestart. De inspecteur H. vertegenwoordigde de Belastingdienst en de heer R. vertegenwoordigde verzoeker in het mediation gesprek op 11 juni 2008. De mediator was de heer D., in dienst bij de Belastingdienst. Uit de ondertekende mediation overeenkomst kan worden afgeleid dat het er sprake is van een fiscaal juridisch geschil.

De heer D. stuurde op 4 juli 2008 een brief naar verzoeker waarin hij schreef dat de mediationprocedure niet voort werd gezet. De reden hiervoor was dat de mediator, na gesprekken met de inspecteur H. en de heer R., onder de toenmalige omstandigheden, geen positief resultaat in de zaak verwachtte. Na afloop van de mediationprocedure is het toch mogelijk gebleken om op 26 augustus 2008 een vaststellingsovereenkomst te sluiten waarbij de fiscale geschilpunten alsnog werden opgelost.

2. Het ministerie deed op 15 september 2008 een uitspraak op een verzoek om schadevergoeding voor de wijze waarop de Belastingdienst omgegaan is met de aanslagregeling inkomstenbelasting 2004, 2005 en 2006. Het verzoek om schadevergoeding werd afgewezen. Op 27 april 2009 gaf verzoeker een reactie op de afwijzing van 15 september 2008 met de vraag om de afwijzing te heroverwegen.

3. Op 4 mei 2009 diende verzoeker een klacht in bij de Belastingdienst en een claim tot schadevergoeding. De klacht was dat de Belastingdienst tijdens de mediationprocedure

niet had voldaan aan zijn inspanningsverplichting en ook niet bereid leek te zijn om tot een oplossing te komen. Een inhoudelijke reactie op deze klacht bleef uit.

4. Op 15 juni 2009 ontving verzoeker een reactie van het ministerie waarbij ingegaan werd op de hiervoor genoemde brief van 27 april 2009. In deze brief schrijft het ministerie onder andere:

"In mijn antwoord zal ik dan ook rekening houden met hetgeen na 15 september 2008 nog in verband met de door u ingediende schadeclaim bekend is geworden. Met dit antwoord heb ik al uw mailberichten van 13,14,16,18,20,25,28 mei en 3,5,6,12,14 juni 2009 eveneens afgedaan."

De beslissing van 15 september 2008 bleef in stand.

Op 16 juni 2009 had verzoeker telefonisch contact met een medewerker van de Nationale ombudsman over bovenstaande reactie van het ministerie. In dat gesprek meldde de verzoeker dat hij een kort geding met betrekking tot de schadeclaim overwoog. In dat geval zou de Nationale ombudsman op grond van artikel 9:23 onderdeel k van de Algemene wet bestuursrecht niet bevoegd zijn een oordeel te geven.

In hetzelfde telefoongesprek sprak verzoeker over de teleurstellende wijze waarop een mediationprocedure had plaatsgevonden hetgeen ook onderdeel van zijn klachtenbrief van 4 mei 2009 was. Op 19 juni 2010 stuurde verzoeker een uitgebreide weergave van het mediationproces.

5. Op 7 juli 2009 ontving verzoeker een brief van het ministerie. Hierin stond:

"...In antwoord op uw telefoontjes van 3 en 6 juli 2009 alsmede uw mailberichten van 3,4 en 6 juli 2009, deel ik u het volgende mede.

(...)

Uw telefoontjes met, respectievelijk mailberichten aan, medewerkers van de Belastingdienst en het Ministerie van Financiën betreffen een feitelijk fiscaal meningsverschil waarover al langdurig met u is gesproken en gecorrespondeerd en waarbij van mij en de Belastingdienst geen nieuwe standpunten zijn te verwachten.

Meer in het bijzonder heb ik u aangegeven dat uw verzoek om schadevergoeding, gebaseerd op uw stelling dat sprake is geweest van onrechtmatig handelen door de Belastingdienst, door mij bij brief van 15 juni 2009 is afgewezen. (...). Bij brief van 2 juli 2009 heeft de inspecteur een nieuw fiscaal verzoek van u afgewezen..."

Op 30 juli 2009 stelt verzoeker een vraag over de afhandeling van de klacht van 4 mei 2009. De medewerker van de Belastingdienst reageert slechts met de verwijzing naar

bovenstaande brief van 7 juli 2009.

6. De Nationale ombudsman stelde op 15 september 2009 vragen aan verzoeker over de inspanningsverplichting van beide partijen in de mediation.

Verzoeker schreef over de inspanningsverplichting van inspecteur H. van de Belastingdienst dat deze niet bereid leek te zijn tot een oplossing te komen. Verzoeker baseerde dit op de mededeling van zijn vertegenwoordiger dat de inspecteur tijdens het mediation gesprek niet de indruk gaf dat mediation een oplossing kon bieden. Daarnaast schreef inspecteur H. in zijn e-mailbericht aan de heer R. dat hij een arrest van de Hoge Raad in deze zaak niet van toepassing achtte. Daarbij zou tijdens het gesprek op 25 augustus 2008 zijn gezegd dat de inspecteur het fiscale geschilpunt voor de rechter had willen uitprocederen.

Verzoeker zegt over zijn eigen inspanningsverplichting in de mediation:

"...Het initiatief voor de mediation is door mij genomen. Ik heb een externe vertegenwoordiger in de hand genomen en was dus bereid om kosten te maken om de mediation met succes af te sluiten. (...) Ik heb tijdens de bijeenkomst van 25 augustus 2008 voor ruim 33.000 euro aan fiscale aftrekposten laten schieten. (...) puur met de bedoeling om eruit te komen. Mijn vertegenwoordiger had een machtiging van mij en was bevoegd om namens mij een overeenkomst te sluiten. Dit alles natuurlijk wel binnen de grenzen van het redelijke.(...)"

7. Op 19 oktober 2009 opende de Nationale ombudsman een onderzoek naar de klacht van verzoeker over het uitblijven van een inhoudelijke reactie op zijn klacht over het mislukken van de mediation.

Het ministerie reageerde op 7 december 2009 en was van mening dat er wel is gereageerd op de klacht:

"...Gezien het feit dat er op 15 september 2008 een beslissing was genomen in het kader van het eerste verzoek om schadevergoeding is in de beslissing van 15 juni 2009 naar aanleiding van het tweede verzoek van 27 april 2009 expliciet aangegeven dat er rekening is gehouden met hetgeen na 15 september 2008 in verband met de schadeclaim bekend is geworden. Dit betekent dat ook de brief van verzoeker van 4 mei 2009, waarin verzoeker zijn claim aanvult op grond van het door hem veronderstelde te kort schieten aan de zijde van de Belastingdienst om te voldoen aan de inspanningsverplichting bij de mediation op 11 juni 2008 is meegewogen in de beslissing van 15 juni 2009 van het Ministerie van Financiën. In (de brief van de Nationale ombudsman aan verzoeker van 15 september 2009; N.o.) merkt u - naar ik begrijp - op dat het Ministerie van Financiën met het verwijzen naar de brief van 7 juli 2009 voorbij lijkt te gaan aan de inhoudelijke uitspraak over de gang van zaken gedurende de mediation procedure bij de Belastingdienst. Ik ben van mening

dat de brief terecht is afgedaan als een (derde) aanvullend verzoek om schadevergoeding nu verzoeker zijn brief van 4 mei 2009 zelf typeert als "klacht en claim tot schadevergoeding", en daarnaast resumerend tot de conclusie komt dat hij de Belastingdienst aansprakelijk stelt voor de kosten omdat hij van mening is dat de mediation al bij voorbaat gedoemd was te mislukken. Er is immers ook sprake van hetzelfde fiscale feitencomplex ten aanzien van hetzelfde fiscale geschil. In reactie op daaropvolgende e-mails en telefonische contacten is vervolgens de brief van 7 juli 2009 aan verzoeker gezonden (...). Ook telefonisch is door mijn medewerker het standpunt over de brief van 4 mei 2009 in het licht van de brieven van 15 juni en 7 juli 2009 uitvoerig aan verzoeker uitgelegd..."

Ten overvloede liet het ministerie weten dat, in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman, de mediator in deze procedure is benaderd om te reageren op de mening van de vertegenwoordiger van verzoeker. De mediator heeft laten weten dat hem tijdens de mediation geen signalen zijn opgevallen waardoor hij vanuit zijn beroep en zijn (jarenlange) ervaring als mediator had moeten ingrijpen. Alle partijen aan tafel gaven de indruk zich volledig in te zetten voor het slagen van de mediation. De mediator baseert zich daarbij op houding- en gedragsaspecten die hem tijdens de mediation opvielen.

Na de uitleg van het ministerie over de algemene uitgangspunten van mediation bij de Belastingdienst gaat het ministerie in op de geheimhoudingsplicht tijdens een mediation:

"...Uit de correspondentie van verzoeker blijkt weliswaar dat verzoeker zichzelf ontslagen acht van zijn geheimhoudingsplicht met betrekking tot de mediation, maar hij geeft daarin niet expliciet aan dat hij degene die namens de Belastingdienst aan de mediation deelnam toestemming verleent om diens verplichting tot geheimhouding te doorbreken. Inspecteur H., die van de zijde van de Belastingdienst deelnam, heeft zich dan ook niet vrij gevoeld om (de Nationale ombudsman; N.o.) over het verloop van de mediation inhoudelijke informatie te verstrekken. (...)

Verzoeker was bij het gesprek op 11 juni 2008 niet aanwezig. De conclusies van verzoeker over het verloop van de mediation zijn dus niet gebaseerd op eigen waarneming. De (inspecteur H.; N.o.) herkent zich in het geheel niet in het door verzoeker geschetste beeld..."

8. Verzoeker schrijft in zijn reactie van 2 januari 2010 dat het ministerie op het moment van schrijven van de brief van 15 juni 2009 niet op de hoogte kon zijn van de klacht van 4 mei 2009. Hij had die klacht namelijk nog niet ingediend bij het ministerie, slechts bij de Belastingdienst. Daarom kon de klacht van 4 mei 2009 niet zijn meegewogen in de beslissing van 15 juni 2009.

Over de reactie over de houding van de inspecteur in de mediation schrijft verzoeker:

"De onderhandelingen tussen mijn vertegenwoordiger en de inspecteur hebben ook gedeeltelijk plaatsgevonden buiten de waarneming van de heer D. (...) Het bericht van de heer D. kan dus enkel maar betrekking hebben op de bijeenkomst van 11 juni 2008."

II Beoordeling

Niet inhoudelijk reageren op de ingediende klacht van 4 mei 2009

9. Verzoeker had een geschil met de Belastingdienst over de aanslagregeling inkomstenbelasting over de jaren 2004, 2005 en 2006. Hierover werd veelvuldig gecorrespondeerd en getelefoneerd met de Belastingdienst en later met het Ministerie van Financiën. De eerste klacht over de aanslagregeling over die jaren en het eerste verzoek om schadevergoeding werd op 7 december 2006 bij de Belastingdienst ingediend. Dit verzoek werd op 11 april 2007 afgewezen omdat er volgens de Belastingdienst geen sprake was van onrechtmatig handelen door de Belastingdienst.

In mei 2008 vroeg verzoeker het ministerie over deze afwijzing te oordelen. Deze deed dit met een brief op 15 september 2008 en schreef daarin op basis van de gegevens niet te kunnen concluderen dat verzoeker schade heeft geleden als gevolg van het handelen van de Belastingdienst in de aangiften inkomstenbelasting over 2004, 2005 en 2006. Het ministerie komt tot eenzelfde oordeel als de Belastingdienst. In april 2009 deed verzoeker nogmaals een verzoek aan het ministerie om tot een ander oordeel te komen. Op 15 juni 2009 werd het verzoek wederom afgewezen.

10. De hiervoor genoemde verzoeken hebben allen betrekking op de aanslagregeling 2004, 2005 en de voorlopige aanslag 2006 waarbij verzoeker claimt schade te hebben geleden als gevolg van het handelen van de Belastingdienst.

De klacht die de Nationale ombudsman in behandeling kreeg en waarop ook het onderzoek ziet, was het uitblijven van een inhoudelijke reactie op de klacht van 4 mei 2009. In die klacht stelde verzoeker voor het eerst de procedure met betrekking tot de mediation in 2008 aan de orde. Het onderwerp van zijn eerdere brieven betrof de behandeling tijdens de aanslagregeling inkomstenbelasting en de daarvoor geclaimde schade. Dat het onderwerp van de mediation hetzelfde feitencomplex betreft als het feitencomplex waarover al eerder klachten behandeld zijn doet daar niet aan af.

11. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat overheidsinstanties slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

Omdat het ministerie pas in zijn reactie van 7 december 2009 naar de Nationale ombudsman inhoudelijk reageert op de klacht van 4 mei 2009 is de klacht gegrond wegens schending van het vereiste van voortvarendheid. Beantwoording had plaats moeten vinden binnen zes tot tien weken (na verdaging).

Voor zover het ministerie meent dat met de brief van 7 juli 2009 al inhoudelijk was gereageerd, kan deze daarin niet worden gevolgd. Een concrete en gemotiveerde reactie met daarin een oordeel over de klacht zoals die luidde ontbreekt immers volledig.

De inhoudelijke reactie van het ministerie van 7 december 2009 op de klacht van 4 mei 2009

12. Het ministerie gaat in de reactie van 7 december 2009 alsnog inhoudelijk in op de klacht over de gang van zaken tijdens de mediationprocedure. Op basis van de waarneming van de mediator en de verklaring van de inspecteur H. kwam het ministerie tot de conclusie dat de klacht over de gang van zaken tijdens de mediationprocedure niet gegrond is.

Verzoeker blijft ook na deze inhoudelijke reactie van mening dat de inspecteur H. niet aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan. Verzoeker voert daarvoor aan dat de inspecteur in de periode die lag tussen het gesprek en de sluiting van de mediationprocedure heeft aangegeven dat hij in de zaak van verzoeker een arrest van de Hoge Raad niet van toepassing achtte. En ook de opmerking die inspecteur H. zou hebben gemaakt over het uitprocederen van de zaak is voor verzoeker aanleiding om aan te nemen dat de inspecteur H. niet aan zijn inspanningsverplichting voldeed.

13. De Nationale ombudsman concludeert dat de inhoudelijke afhandeling van de klacht niet tot tevredenheid van verzoeker is. Er heeft tijdens het onderzoek hoor en wederhoor plaatsgevonden. Dit is aanleiding om ook hierover een oordeel te geven.

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen. Dit betekent dat een overheidsinstantie zich tijdens een mediation coöperatief opstelt.

14. De mediation tussen verzoeker en de Belastingdienst betrof fiscaal juridische geschilpunten. Tijdens het gesprek zijn partijen niet tot een oplossing gekomen en een tweede afspraak zou gepland worden.

Voorafgaande aan dit tweede gesprek heeft de inspecteur H. een relevant arrest van de Hoge Raad bestudeerd. Dit leidde echter niet tot een ander standpunt waarbij geheel aan het fiscale standpunt van verzoeker zou worden tegemoet gekomen. Dit heeft de inspecteur aan de gemachtigde van belanghebbende laten weten, en ook werd de datum van het vervolgesprek genoemd.

Zover is het echter niet gekomen omdat de mediator tot de conclusie kwam dat de mediation niet met een positief resultaat zou worden afgesloten.

In een mediation waarin een fiscaal juridisch geschilpunt aan de orde is kunnen partijen van mening blijven verschillen. Ondanks alle inspanningen die de Belastingdienst en

verzoeker hebben getoond kan dan het gewenste resultaat uitblijven. Dit leidt echter niet tot de conclusie dat de Belastingdienst niet coöperatief was. Daarvoor ontbreken concrete aanwijzingen. Het enkele feit dat de inspecteur H. bij zijn fiscale standpunt bleef, is niet een houding die in een mediationprocedure laakbaar is. En kan dan ook niet tot de conclusie leiden dat de inspecteur H. niet aan zijn inspanningsverplichting heeft voldaan.

Het vereiste van correcte bejegening is derhalve niet geschonden.

Conclusie

Op het punt van het uitblijven van een reactie op de klacht van 4 mei 2009 is de klacht gegrond wegens schending van het vereiste van voortvarendheid.

Voor wat betreft het vereiste van correcte bejegening is de klacht niet gegrond.

Onderzoek

Op 25 mei 2009 ontving de Nationale ombudsman een klacht over een gedraging van Belastingdienst Oost Brabant en het Ministerie van Financiën.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werden de Belastingdienst Oost-Brabant en het Ministerie van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Het Ministerie van Financiën heeft ook namens de Belastingdienst Oost-Brabant gereageerd.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van verzoeker en het ministerie van Financiën gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Brief van mediator van 4 juli 2008 aan verzoeker en de Belastingdienst.
2. Brief van verzoeker van 4 mei 2009 aan de Belastingdienst Oss.
3. Ontvangstbevestiging van 19 mei 2009 van de Belastingdienst aan verzoeker.
4. Brief van het Ministerie van Financiën van 15 juni 2009 aan verzoeker.

5. Brief van verzoeker van 16 juni 2009 aan het Ministerie van Financiën.
6. Brief van het Ministerie van Financiën van 7 juli 2009 aan verzoeker.
7. Verzoekschrift van verzoeker van 7 en 10 augustus 2009 met bijlagen.
8. Vragenbrief van Nationale ombudsman aan verzoeker van 15 september 2009.
9. Antwoord van verzoeker op vragenbrief Nationale ombudsman.
10. Brief van het Ministerie van Financiën van 7 december 2009 aan de Nationale ombudsman.
11. Brief van 2 januari 2010 van verzoeker aan de Nationale ombudsman.
12. Brief van 30 juni 2010 van verzoeker aan de Nationale ombudsman.
13. Brief van 25 augustus 2010 van het Ministerie van Financiën aan de Nationale ombudsman.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Artikel 9:23

De ombudsman is niet verplicht een onderzoek in te stellen of voort te zetten indien:

- a. het verzoekschrift niet voldoet aan de vereisten, bedoeld in artikel 9:28, eerste en tweede lid;
- b. het verzoek kennelijk ongegrond is;
- c. het belang van de verzoeker bij een onderzoek door de ombudsman dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is;
- d. de verzoeker een ander is dan degene jegens wie de gedraging heeft plaatsgevonden;
- e. het verzoek betrekking heeft op een gedraging waartegen bezwaar kan worden gemaakt, tenzij die gedraging bestaat uit het niet tijdig nemen van een besluit, of waartegen een bezwaarprocedure aanhangig is;

f. het verzoek betrekking heeft op een gedraging waartegen door de verzoeker bezwaar had kunnen worden gemaakt, beroep had kunnen worden ingesteld of beklag had kunnen worden gedaan;

g. het verzoek betrekking heeft op een gedraging ten aanzien waarvan door een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter uitspraak is gedaan;

h. niet is voldaan aan het vereiste van artikel 9:20, eerste lid;

i. een verzoek, dezelfde gedraging betreffende, bij hem in behandeling is of - behoudens indien een nieuw feit of een nieuwe omstandigheid bekend is geworden en zulks tot een ander oordeel over de bedoelde gedraging zou hebben kunnen leiden - door hem is afgedaan;

j. ten aanzien van een gedraging van het bestuursorgaan die nauw samenhangt met het onderwerp van het verzoekschrift een procedure aanhangig is bij een rechterlijke instantie, dan wel ingevolge bezwaar, administratief beroep of beklag bij een andere instantie;

k. het verzoek betrekking heeft op een gedraging die nauw samenhangt met een onderwerp, dat door het instellen van een procedure aan het oordeel van een andere rechterlijke instantie dan een administratieve rechter onderworpen is;

l. na tussenkomst van de ombudsman naar diens oordeel alsnog naar behoren aan de grieven van de verzoeker tegemoet is gekomen;

m. het verzoek, dezelfde gedraging betreffende, ingevolge een wettelijk geregelde klachtvoorziening bij een onafhankelijke klachtinstantie niet zijnde een ombudsman in behandeling is of daardoor is afgedaan.

NMI MEDIATION REGLEMENT 2001

Artikel 1 - Definities

In dit reglement wordt verstaan onder:

NMI: de Stichting Nederlands Mediation Instituut, gevestigd te Rotterdam.

Reglement: dit NMI Mediation Reglement 2001.

Secretariaat: het secretariaat van het NMI.

Register: het door het NMI gehouden register met voor het begeleiden van procedures onder het Reglement beschikbare Mediators.

Mediation: procedure waarbij Partijen trachten met behulp van een Mediator hun geschil in der minne op te lossen met toepassing van het Reglement.

Mediation-overeenkomst: de overeenkomst waarbij Partijen en de Mediator de inspanningsverplichting op zich nemen, het daarin omschreven geschil door Mediation op te lossen.

Geschil: het in de Mediation-overeenkomst omschreven geschil.

Partij(en): de Partijen (of een van hen) die hun geschil door Mediation wensen op te lossen.

Mediator: degene die de Mediation-procedure leidt en staat ingeschreven in het Register.

Hulppersoon: persoon of organisatie die op eenparig verzoek van Partijen, of op verzoek van de Mediator en met toestemming van partijen, helpt bij de Mediation.

Afzonderlijk Gesprek: gesprek tussen een of meer van de Partijen en de Mediator buiten aanwezigheid van een of meer van de andere Partijen.

Artikel 7 - Geheimhouding

7.1 Partijen verbinden zich om aan derden - onder wie begrepen rechters of arbiters - geen mededelingen te doen omtrent het verloop van de Mediation-procedure, de daarbij door Partijen ingenomen standpunten, gedane voorstellen en de daarbij mondeling of schriftelijk, direct of indirect, door hen verstrekte informatie.

7.2 Partijen verbinden zich om geen stukken aan derden - onder wie begrepen rechters of arbiters - bekend te maken, te citeren, aan te halen, te parafaseren of zich daarop anderszins te beroepen, indien deze stukken door een bij de Mediation betrokken Partij bekend zijn gemaakt, getoond, geciteerd of geparafraseerd. Deze verplichting geldt niet indien en voor zover de desbetreffende Partij onafhankelijk van de Mediation reeds zelf over deze stukken beschikte of daarover had kunnen beschikken.

Onder stukken als bedoeld in dit artikel worden mede verstaan: door Partijen of door de Mediator in het kader van de Mediation opgestelde memories, notities, verslagen van zittingen, etc., alsmede andere gegevensdragers zoals geluidsbanden, videobanden en computerdiskettes.

7.3 Het gestelde in de voorgaande leden van dit artikel geldt overeenkomstig voor de Mediator.

7.4 Partijen verplichten zich nimmer de Mediator, Hulppersonen en/of andere bij de Mediation betrokkenen, als getuige of anderszins te horen of te doen horen over feiten, stukken, voorstellen, verklaringen etc. - alles in de ruimste zin des woords - die tijdens de

Mediation aan de orde zijn geweest, indien en voor zover de desbetreffende Partij onafhankelijk van de Mediation daarover niet reeds zelf beschikte.

7.5 Alle informatie die tijdens een Afzonderlijk Gesprek door de daarbij aanwezige(n) aan de Mediator wordt verstrekt, wordt door de Mediator vertrouwelijk behandeld, tenzij anders is afgesproken.

7.6 Dit artikel laat onverlet het gestelde in artikel 15.

Artikel 13 - Procesvoering algemeen

13.1 De Mediator bepaalt, na overleg met Partijen, de wijze waarop de Mediation-procedure zal worden gevoerd.

13.2 De Mediation-procedure wordt gevoerd in de Nederlandse taal, tenzij Partijen een andere taal overeenkomen.

13.3 Alle Partijen en de Mediator zullen zich ervoor inspannen dat de Mediation met voortvarendheid verloopt.

13.4 De Mediator is bevoegd tot het voeren van Afzonderlijke Gesprekken.

In deze zaak heeft de Belastingdienst/Oost-Brabant de klacht vóór 15 juni 2009 doorgestuurd naar het Ministerie van Financiën.